

cat de annis Hebraicis, quia nullus dicit q̄ anni Hebraici essent menores quam anni solares nostri. Imo dicunt aliqui, quod maiores nos fuisse; unde videtur quod litera ista stare non potest, imo & Ysidorus vbi supra in fine dicti capit. recolligens numerum annorum a creatione mundi usque ad tempora Siseputi regis, in quibus tunc erat, ponit. 5857. annos. Et tamen Ysidorus per multos annos fuit ante regem nostrum istū Alfonsum videtur dicendum q̄ litera ista sit corrupta, tam in hoc, quam in sequentiā era diluvij, & debet hic esse. 5216. & in sequentiā computatiōe, a diluvio debet hic dicere 3856. qđ patet quia computando secundum veritatem Hebraicā literā, & translationis sancti Hieronimi a creatione Adam, usque ad diluvium fluxerāt 1656 anni: & a diluvio usque ad tempora istius regis.

3557. qui simul iuncti factūt. 5213. qui fluxerāta creacióne Adae usque ad tēpus regni huius regis.

25 b ¶ La era del diluvio. Ex hac cōputant Hebraei annos suos secundum glo. & ibi Ioan. de Pla. C. de indicatiōe lib. decimo, in Rubrica.

26 c ¶ La era de Felipo. Grēci vero computabant a ludo Herculeo, secundum glo. & Ioan. de Platea, vbi supra.

27 d ¶ Aera de Cesar. Hæc constituta est a Cæsare Augusto quando primus censu excogitato, orbem descripsit, secundum. 5. lib. Etymologia rum. cap. 36. & ideo dicta AEra, quia omnis orbis æs reddere professus est Reipub. Vel forte dicitur Hera cum aspiratione H, vt accipiatur pro dominio, & principatu Cæsaris Octauiani, vt tradit Petrus Mexia vir doctus in sua Sylva varia lectionis. cap. fina.

28 e ¶ De la encarnacion. Hac computatione dicit. gl. in dicta Rubr. vt tuntur omnes Christiani. Sed in Hispania fit cōputatio annorum a nativitate Domini, & secundum cursum Angliae, & Franciae annus Incarnationis non incipit post annum Nativitatis, sicut secundum cursum Romanæ Curiæ: sed post Mensem Martij concurrunt sub eodem numero, tam annus a Nativitate præcedens, quam annus incarnationis sequens. vide Decisiō. Rotæ in nouis decisiō. 108.

29 f ¶ Arauigos. Hi computat annos a falsa prædicatione Machometi qui secundum Antonium Sabellicum, fuit a Christo nato. 626. temporibus Heraclij Imperatoris, qui durauit per sex annos, & sic mor-

tuus est Machometus a Nativitate Christi, anno. 32.

SEPTENARIO.

g M Vynoble. Habes hic excellentias numeri Septenarii. adde gl. in ca. 1. de pœni. dist. 1. glo. 1. in fine, quæ dicit hunc numerū esse perfectum & numerus vniuersitatis est secundum glos. in c. ad

huc perfidi. super parte. sem per de pœnit. dist. 3. Ad de & d excellētijs huius numeri Ambro. epist. 39. per totum, signatē cum dicit, bonus septimus numerus: quē nō Pythagori co & cæterorum Phileosphorū more tractamus sed scdm formam & diuisionem gratijs spirituā lis: & secundū eundem Ambrosium, in li. de Noe & arca. Mundus & sacer septimus numerus, nulli enim miscetur, nec ab alio generatur. & iterum. Septimus autem numerus plenus, adde etiā quæ tradit beatus Gregorius 35 lib. Moralium c. 7. cum dicit rursum per septenarium numerum hæc vniuersitas temporalitatis accipitur, hinc est enim quod per septem dies, hoc totum præsentis viæ tempus euoluitur, hinc est quod in typo sanctæ Ecclesiæ que omni tēpore hæc mundum, pre dicando cir-

SEPTENARIO.

Eptenario & es cuento muy noble a que loaron mucho los sabios antiguos, porque se fallan en el muchas cosas & muy señaladas que se departen por cuenta de siete, assi como todas las criaturas q̄ son departidas en siete maneras: ca segun dixo Aristoteles ^h & los otros sabios. O es esta criatura que no a cuerpo ningūo, mas es espiritual, como angel o alma, o es cuerpo simple, que ni se

cuit, arca Domini cubis clangentibus, muros Hierico, diebus septem circum acta confregit. Hinc propheta ait. Septies in die laudem dixisti. vide ibi latius. Item homo ex septenario constat. i. ex tripli animi proprietate, & quatuor elementis. Bald. in rubrica. C. de vindicta libertate. Homo constat ex septem membris. ibidem per Bald. item & imperator Iustinianus in septem partes diuisit leges Digestorum. vt habetur in. l. 2. C. de veteri iure enucleando. vbi Azo in Summa notat hoc, & dicit Septenarium numerum esse perfectum, eo quod ex suis partibus perfectis perficitur. Sunt enim eius partes duæ scilicet unitas quæ dicitur perfectus, ad similitudinem Dei, & illius primordialis materiæ, & quia principium est omnis numeri, & altera pars sex, qui dicitur perfectus vide ibi per eum. & primordiale materiam vocat principium illud rerum naturarum, ingenerabile atque incorruptibile subiectum a Deo creatum, ex quo omnia fiunt. & adde cap. Diaconi septem. & ibi Archad. 93. distinet.

h Aristoteles. libro. 2. de anima.

Partida. j.

A iiiij